

Łąki powstawały w Europie Środkowej na różnych etapach rozwoju społeczności. Wiemy już z poprzednich artykułów, że są też naturalne łąki, które jednak w naszym kraju występują minimalnie. Dlatego mamy na myśli powstawanie łąk pod wpływem działalności człowieka. To pytanie, kiedy możemy mówić już o prawdziwych łąkach w dzisiejszym znaczeniu tego słowa, czyli o terenach, które służą przede wszystkim rolnictwu. Przed powstawaniem prawdziwych łąk powstawały bardziej polany, na których ludzie wycinali las, albo intensywnie się wypasali, albo jedno i drugie.

Jednak łąkę uważamy raczej za teren, na którym zbiorowisko traw i ziół długo ustabilizowało się pod wpływem koszenia lub wypasu i gdzie praktycznie nie ma gatunków drzew. Takie pierwsze łąki powstały po raz pierwszy w okresie neolitu, wiele z nich jednak zniknęło na początku naszej ery, tak że ich rozwój nastąpił ponownie w średniowieczu. Całkowita powierzchnia łąk zmieniała się na przestrzeni wieków, a tereny z roślinnością łąkową zmieniały się naprzemiennie. Ciekawe, że wypas i koszenie łąk wpłynęły również na ukształtowanie się dzisiejszej granicy górnego lasu w naszych najwyższych górach.

Tam, gdzie dziś jest łąka, kilka wieków temu mógł być las i odwrotnie. Nawet dzisiaj obserwujemy te zmiany w czasie rzeczywistym i na żywo, gdzie z jednej strony zalesiamy nieużytkowane łąki, a z drugiej strony grunty, które według Katastru Nieruchomości są łąkami (używa się określenia trwałe użytki zielone) i które nie zostały zagospodarowane przez dziesięciolecia i bardzo często przypominają las, a od czasu do czasu na niektórych takich terenach nastąpi nowoczesne „karczowanie” i odtwarzanie łąki.